

4 listy pro Lvíčata

Časopis
Lvícat a Pavoučků

ČÍSLO 1

ROČNÍK: XXXVII

VYDÁVÁ: vedení oddílu

Toto číslo vyšlo: 1. září 2023

ÚČASTNÍCI TÁBORA LVÍČAT A PAVOUČKŮ 2023

Lvíčata i Pavoučci pokračují

Lvíčata i Pavoučci zahajují svůj další oddílový rok, ti starší v pondělí 4. září, ti mladší o den později. Všechny v následujících deseti měsících čeká přibližně čtyřicet schůzek a deset výprav, no a na samotný závěr pak letní tábor na naší táborové základně v Nebřezinách.

V tom uplynulém oddílovém roce přišlo několik nováčků, vesměs do Pavoučků, tedy k těm mladším, ale ne všichni vydrželi. Ze Lvíčat aktuálně odešli bývalí deváťáci Mates, Ryba a Kvítek, který ale bude pokračovat jako instruktor u Pavoučků. Ukončení činnosti oznámily také Áňa a její sestra Dorka, která do Lvíčat měla přestoupit z Pavoučků.

Lvíčat po odchodu zmíněné čtveřice zbude devět, jmenovitě Kája, Anička, Terka, Johanka, Týna, Postrach, Kryštof, Honza a Tomáš. Tuto devítku mají doplnit loňští Pavoučci Vojdan, Hugo, Filip a Jára.

Po odchodu pěti uvedených Pavoučků ke Lvíčatům v této družině malých kamarádů zůstanou Sofie, Tea, Viky, Petr, Artuš, Ondra, Fanda, Mač, Domča, Rost'a, Dan, Matěj a Maf, tedy třináct členů. Už víme, že jako nováček má přijít mladší Artušova sestra Anička.

Co se vedoucích týká, tak jistě všichni víte, že činnost v práci s dětmi ukončil v prosinci minulého roku Tumaj, který s námi ale zůstává ve spojení a pomáhá především s našim časopisem. Z táborových vedoucích nás pak opustil Katůma, který se potřebuje naplno věnovat své vědecké práci a také rodině. Pro další sezónu u Lvíčat pokračují Bahňák, Basti a do prosince i Pomněnka, která se pak bude připravovat na maturitu. Zmíněnou trojici doplní Klokán, který do Lvíčat přejde od Pavoučků. V Pavoučcích zůstávají Hanikulik, Bonbón, Kulik a nově je doplní Kvítek, který tak vystřídá Klokana.

Město Kladno a Veolia

V našem oddíle se snažíme již řadu let udržet co nejnižší výdaje na činnost našich členů, abychom ji umožnili i dětem z rodin, které si nemohou dovolit jakkoli hýřit, a v tom nám pomáhají sponzorskými dary město Kladno a také Veolia.

Od města jsme obdrželi v minulých letech již několik dotací, za které jsme tehdy pořídili kupříkladu sportovní vybavení, nebo ještě dříve jsme mohli koupit velký vojenský stan, ve kterém máme na táboře kuchyni, jídelnu, sklady, marodku, zdravotku a ještě zázemí pro vedoucí se šatnou na kostýmy na Velkou hru.

V letošním roce jsme od města obdrželi opět dotaci, tentokrát osmnáct tisíc, za kterou jsme mohli, po doplnění peněz z našich zdrojů, koupit fotovoltaický panel a příslušenství k němu včetně baterie, díky čemuž máme možnost alespoň omezeného využití elektrické energie pro náš tábor. Krom toho jsme pořídili několik stavebnic, což dokazuje i fotografie tady vlevo.

Ani Veolia není nováčkem ve sponzorování naší činnosti. Poprvé jsme si díky ní jim mohli pořídit dva nafukovací čluny, které jsme v naší činnosti již mnohokrát použili a které nám pomohly, když se na našem táboře po velkých deštích zvedla hladina řeky Střely a voda nám odnesla lávku.

Letos jsme si díky dvacetipětitisícovému grantu nadačnímu fondu veolie mohli pořídit horolezecké vybavení, které jsme plně využili v rámci celotáborové hry a budeme je používat i v průběhu oddílového roku, především pro Lvíčata.

Tábor 2023

foto autor

Uteklo to jako voda a 1. července jsme zase byli na cestě směr Nebřeziny. Stavba tábora letos byla naplánována na více dnů a rukou bylo také dost, takže se nebylo třeba nikam hnát. Když však Lvíčata a Pavoučci dorazili do tábora, kolotoč dlouho připravovaného programu se roztočil.

Pod taktovkou Bastiho a Pomněnky byli všichni účastníci uvedeni první scénkou do letošní celotáborové hry „Pád do Σ Draconis“. Na tu navazovala úvodní etapa našich letošních vesmírných cestovatelů. Jejich cílem bylo odcestovat v rámci mise Osiris na vzdálenou planetu Euphorii, kde se měli přidat k probíhající operaci vedoucí k záchraně lidského druhu. Planeta Země totiž skomírá a přesídlení na novou planetu je jedinou nadějí. Jak vás ale asi napadá, přesun nešel podle plánu. Posádka se totiž musela po cestě potýkat s útokem nepřátelských diverzantů. Při té příležitosti byly postupně prozkoumány všechny místnosti lodi Hellstern a v rámci pár etap dokonce i její venkovní části.

Vesmírná mise začíná.

Po značném úsilí, zranění i zradě ve vlastních řadách byli nicméně všichni diverzanti pokořeni. Bylo však třeba ještě obnovit loď do funkčního stavu a navést ji na správný kurz. Konečně se to povedlo a posádka dorazila do vysněného cíle, kde si mohla vychutnat pohostinnost jejich nového domova.

Etapovka - prolézání do jídelny.

Mimo příběh celotáborové hry samozřejmě probíhaly i běžné aktivity, které už mají na našem táboře tradici. Lvíčata se tedy nevyhnula putování a do sytosti si užila softballu nebo turnaje v tetherballu. Stejně tak proběhl prestižní vědomostní závod „O Správného lva“ a pro menší jeho podobně náročná verze „O Správného Pavoučka“. Odvážní členové Lvíčat

mohli plnit výzvy v rámci Třech lvích vousů, kde se už tradičně potýkali s hladem, mlčením a vlastní odvahou. Ani zde jsme však na Pavoučky nezapomněli a ti tak mohli v „Pavoučích nožičkách“ nově prokázat jejich schopnost rozdělat oheň, vyrobit ramínko a taktéž mlčet.

Neopomněli jsme ani společné hry pro starší a mladší dohromady, a tak se mimo Angličanů a Skotů, turnaje ve vybíjené a v Ájově softu proměnil náš tábor na jeden den v město hříchů v populární hře NPD. To je hra běžící na pozadí tábora, kde se vedoucí promění v policii a členové oddílu v (ne) počestné občany našeho městečka. Pokud jste o NPD nikdy předtím neslyšeli, není to nic zvláštního. Je to totiž naše „domácí výroba“, konkrétně našeho zdravotníka Kryštofa Růžičky.

Těžko ale vypočítat vše, co jsme letos na táboře zažili. Vždyť jsem zatím nezminil ani náš výlet do plzeňské Techmanie, ani výsadek v neznámém terénu, ani co vše se událo u závěrečného táboráku. Můžu však s klidem prohlásit, že tábor všichni vedoucí hodnotí jako povedený a už spřádají plány na příští rok.

Výroba kódovacího terminálu.

Standa

Poslední výprava Pavoučků v oddílovém roce

Pavoučci si naplánovali svoji závěrečnou vícedenní výpravu minulého oddílového roku od pátku devátého do neděle jedenáctého června a zúčastnilo se jí třináct z osmnácti našich členů, jmenovitě Tea a Viky, jako jediná děvčata, a kluci Domča, Ondra, Fanda, Mač, Hugo, Artuš, Vojdán, Petr, Maf, Filip a Jára. Jako vedoucí jeli Bahňák, Bonbón a Kulík.

Na místo jsme dorazili třemi auty, Bahňákovým, Tumajovým a třetí řídil tatínek Viky a Vojdána. Od bodu, kde jsme vystoupili z aut, nás čekal výstup na asi půl kilometru vzdálenou Borůvku, která se na tři dny stala naší základnou a odkud jsme vyráželi do okolí za různými soutěžemi a hrami.

Soutěže pro jednotlivce doprovázela i malá etapová hra pro čtyřčlenná družstva, která měla vždy tři členy, to proto, že Maf se odmítal účastnit jakéhokoli programu, takže pouze seděl a sledoval činnost ostatních. Také si z této výpravy odvezl všehovšudy pouhých devatenáct bodů.

Soutěž s létajícími disky.

Vaření oběda.

Sobotní program začal zmíněnou etapovkou a prvním úkolem bylo rozvazování uzlů na provázcích upevněných na stromech. Zde byla nejúspěšnější čtveřice Viky, Fanda, Mač a Petr.

Další soutěž ještě také nebyla pro jednotlivce, ale opět pro čtveřice, ovšem jiné než na etapovku, které tentokrát měly za úkol dopravit létající disk z jednoho místa na druhé s tím, že první hodil disk a druhý ho musel chytit. Z toho místa pak házel druhý a chytal třetí, a tak dál přes čtvrtého, prvního, druhého až k cíli.

Ke slovu konečně přišla soutěž pro jednotlivce, a byl to hod šátkem na pařez, kde bylo zapotřebí být nejbližší tomuto cíli, nejlépe aby šátek dopadl na samotný pařez. Zde se nejvíce dařilo Járovi.

Náhle byl čas jít připravovat oběd, což obnášelo nanosit dostatek dřeva, rozdělat oheň, uvařit vodu, do vroucí vody nasypat nalámané špagety, z nich pak slít vodu a přidat konzervy - špagetky, to celé ještě trochu povařit, a mohlo se jíst.

Po obědě jsme se všichni vydali ke studánce pro pitnou vodu a při tom jsme se stavili u zdejších vodopádů, kterými odtéká voda z jezera, které vzniklo před sto padesát jedním rokem po sesuvu skalnaté stráni Potvorovské hory, který zahradil údolí Mladotického potoka, a tak začalo vznikat Odlezelské jezero.

Při každém našem návratu na Borůvku nás čekala hledací soutěž. Bonbón zde vždy rozmístila kartičky s čísly a my měli najít pokud možno nejnižší číslo co nejdříve, protože to se sčítalo a teprve pak vzniklo pořadí. Dopředu prozradím, že na konci celé výpravy byl v této disciplíně nejlepší Petr.

U vodopádů.

Velice zajímavou soutěží byl laser (čti ležr). Soutěžící se postavili do vyznačeného kruhu, jehož středem procházelo lano, kterým vedoucí porůznu kmitali, pohybovali do všech stran, a koho se

lanem dotkli, byl pro tu chvíli vyřazen z dalších bojů. Čím bylo v kruhu méně tětí, tím byl pohyb laseru - lana rychlejší. Vítězem této soutěže se stal zaslouženě Ondra.

Posléze byla připravena zajímavá dráha, jakýsi chodník sestavený vždy ze dvou až tří polínek, po kterých bylo za úkol dostat se co nejrychleji z bodu A do bodu B, kde převzal štafetu druhý člen družstva, a tak to šlo až k tomu čtvrtému. Nerychleji tuto trať zvládli Tea, Jára, Filip a Domča.

Fakíři jak známo si rádi ustelou na lůžku z hřebíků. My měli málo hřebíků, a tak jsme si nanosili hodně šišek a vytvořili tak dráhu fakířského chodníku. Každý soutěžící se musel zout naboso a přeběhnout, či alespoň přejít od startu k určenému stromu, tam se obrátit a dojít na výchozí místo. Možná nejodvážnějším fakířem byl Vojdán, který trasu zvládl nejrychleji.

Na pořad dne přišly oblíbené želvy. Opět se hrálo na družstva, ale jinak sestavená než pro etapovku. Úkolem družstva bylo převrátit na záda, tedy na krunýř, všechny ostatní hráče, tedy želvy. Nejlepšími lovci želv byla čtveřice Vojdán, Viky, Domča a Hugo.

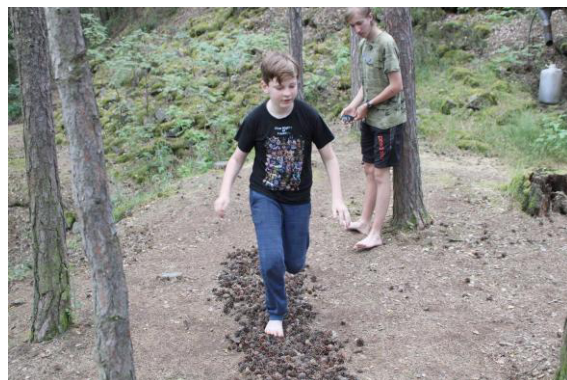
Cesta „sklepem“ - zprava jsou Fanda, Mač, Petr a Viky.

Odpoledne po obědě jsme se vydali vybalancovat na ruce co nejdéle klacek, což se podařilo Járovi

Při návratu na Borůvku nás čekalo poslední hledání lístečků s čísly a pak vědomostní soutěž, kdy jsme běželi po vyznačené trase a odpovídali na otázky. Tady byl nejlepší Ondra.

Následovalo velké balení věcí, úklid tábořiště a cesta dolů k autům, která nás odvezla zpět do Kladna. Tentokrát třetí auto řídil Artušův táta.

Na místě, ze kterého jsme před dvěma dny na naší výpravu odjížděli, jsme se setkali se svými rodiči, ale před tím, než nás vedoucí propustili, nás seznámili s výsledky bodování s tím, že nejúspěšnější byl Ondra.

Vítěz „fakířských šišek“ Vojdán v akci.

V další části etapovky jsme měli projít neosvětleným sklepem šmátrající rukama po zdech, abychom věděli, kam máme jít. Tmu vedoucí zařídili snadno, když nám zavázali oči, a chodby sklepa nahradil provázek natažený porůznu mezi stromy. Nejlépe si vedli Vojdán, Artuš, Hugo a Ondra.

Následovala večere, po které jsme se byli podívat na vyhlídce na západ slunce a pak jsme ještě poseděli u ohně, kde nám Bonbón hrála na kytaru.

Poslední den našeho pobytu na Borůvce začal samozřejmě snídaní, po které jsme šli do lesa, kde proběhla soutěž v hodu šátkem do dálky a poznávání stromů, kde byl nejlepší Ondra.

opět dál od Borůvky a tam proběhla soutěž v umu

Zleva jsou: Mač, Filip, Jára, Tea, Petr, za ním Kulík a před ním Domča, dále vpředu Ondra, Fanda, Mač a Artuš, vzadu Bonbón, Viky, Vojdán, Hugo a Bahňák.

Závěrečná výprava Lvíčat 2022 - 2023

Jak to již v červnu bývá, družina která vyhrála bodování, odjíždí na výpravu dříve než ostatní a ani letošek v tom nebyl výjimkou. Letos vyhrála družina Ropáků, která vyrazila pod vedením Tumaje krátce po osmé hodině na zajímavá místa. Chyběla pouze Týna, která nemohla, protože se vracela ze školy v přírodě až po našem odjezdu. Mezi místy jsme přejížděli Tumajovým autem.

*Kája na Žraločí tlamě,
Honza v tlamě.*

První zastávka byla krátce potom, co jsme minuli Rakovník. Vyšlápli jsme kopec a již nás čekalo místo, kde byla spousta kamenů, místo se postupně svažovalo a kamenům, u kterých byla shora vidět pouze jakási špička, se ze zdola odkryla celá stěna. Když jsme prolezli vše zajímavé, vypravili jsme se zpět k autu a pokračovali dále v cestě.

Naše další zastávka směřovala k jezírku. U tohoto jezírka se natáčely různé pohádky, můžete ho znát z Nesmrtelné tety nebo Rusalky. Toto místo jsme si také prohlédli a pokračovali jsme dále.

Na další zastávce jsme se zdrželi trochu déle. Zastavili jsme dole v Petrohradě, hned pod kopečkem. Na zříceninu hradu jsme vyšli kolem místních kamenů s obrázky českých svatých a dále po lesní cestičce až nahoru ke kapličce. Zde jsme se rozhlédli do kraje dalekého a vyšli jsme na samotnou zříceninu. Samotná zřícenina je dost malá a moc ze samotného hradu nezbylo. Leč na hradě se nachází další vyhlídka do kraje a vedou na ni malé a úzké schody. Vyšli jsme na ni. Výhled byl nádherný a oproti vyhlídce u kapličky byl tento na druhou stranu.

Když jsme se pokochali, byl čas se jít podívat na další místo. Sešli jsme pod hrad a pokračovali v objevování míst kolem Petrohradu. Dorazili jsme k dalšímu místu. Na první pohled tu byla pouze skála s průrvou, kterou jsme si samozřejmě prošli, ale i věc navíc, které by si někdo vůbec nemusel všimnout. Byla to dutina ve stromu, do které se dalo vlézt. Nakonec do dutiny vlezla pouze Karla.

U starého dubu u Petrohradu.

Poslední zastávkou naší petrohradské procházky byl starý, vysoký, ale především široký dub. Vedle něj stál i přístřešek, který se nám hodil, jelikož od cesty od skal začalo poprchávat a déšť přišel záhy. Dobu, kdy pršelo, jsme využili jako přestávku na oběd. Déšť naštěstí nebyl dlouhý a nemuseli jsme čekat, než se přehánka přežene. Když jsme se naobědvali, čekal na nás onen zajímavý strom. Spočítali jsme si, že jeho obvod je necelých třináct metrů. Tumaj řádně využil této informace a po malé chvíli se zeptal kolemjdoucích se psem, kolik si myslí, jaký má tento strom obvod. Hádající se spletli, hádali osm metrů. Již byl čas se vydat zpět k autu a odjet na naši poslední zastávku, do Krt.

Tím kamenem jde opravdu pohnout.

Zastavili jsme u hřbitova a vydali jsme se po cestě do lesa. Asi za čtvrt hodiny jsme dorazili na místo. Byl to viklan. Nejprve ho rozhoupal Tumaj a následně jsme se o to samé pokusili i my. Zprvu nám to nešlo a ani později to nebylo lepší. Marně jsme to zkoušeli a zkoušeli, ale nakonec se nám to povedlo, bohužel prý o dost méně, než předchozím skupinám. Vydali jsme se zpět a přepadl nás liják. Stačili jsme vytáhnout pláštěnky, ale i tak jsme byli mokří.

Zastavili jsme u hřbitova a vydali jsme se po cestě do lesa. Asi za čtvrt hodiny jsme dorazili na místo. Byl to viklan. Nejprve ho rozhoupal Tumaj a následně jsme se o to samé pokusili i my. Zprvu nám to nešlo a ani později to nebylo lepší. Marně jsme to zkoušeli a zkoušeli, ale nakonec se nám to povedlo, bohužel prý o dost méně, než předchozím skupinám. Vydali jsme se zpět a přepadl nás liják. Stačili jsme vytáhnout pláštěnky, ale i tak jsme byli mokří.

Viklan byla naše poslední zastávka, a proto jsme se vydali směrem na Borůvku.

Nový stolek na kotlíky s čajem.

Po této práci si šel Tumaj odpočinout a my se odebrali nejdříve ke studánce pro vodu a následně pro chrundu a trochu dřeva, rozdělali jsme oheň a čekali, než přijde druhá skupina.

Z pohledu druhé skupiny:

Ostatní jsme se sešli ten samý den odpoledne. Jeli jsme auty. Jedno auto řídila maminka od Tomáše, Pomněnky a Johanky a druhé Bahňák. Bahňákova posádka se skládala z Kvítka, Matese, Týny, Terky a Postracha. A posádka druhého auta se skládala z Johanky, Tomáše a Anny. Jeli jsme asi hodinu a půl, než jsme dorazili pod kopec u Borůvky. Vzali jsme si batohy a zásoby a vyrazili jsme na cestu k Borůvce. Tam už na nás čekali Tumaj, Honza a Kája. Po přivítání jsme zjistili, že Kája s Honzou odvedli dobrou práci, protože nanosili vodu, trochu dřeva a opravili plošinku na odkládání hrnečků a horkých kotlíků.

K večeri byly buřty.

Pomněnka sleduje Aniččinu stavbu.

Po večeri přišel čas na první soutěž. Na tuto výpravu si přichystal program Basti, program, na který přímo navazovala na táboře celotáborová velká hra. My, jakožto kadeti, jsme se vzdělávali pro budoucí kolonizaci planet. V první disciplíně jsme se snažili postavit útočiště na planetě, kterou chceme kolonizovat. V provedení soutěže bylo cílem na našem šátku postavit do deseti minut co nejvyšší konstrukci. Aby to nebylo tak snadné, konstrukce se musela dotýkat pouze šátku. Třetím nejlepším budovatelem výškové stavby v našem oddíle se stal Kvítek, jako druhý se umístil Tomáš a první skončil Mates.

Před tím, než jsme si šli vyčistit zuby a spát, hrála se ještě jedna soutěž. Na kolonizované planetě sice máme již obydlí, leč musíme i na ní pěstovat jídlo. Jídlo představovaly tenisáky, které jsme nejdříve zasadili do předem podrážkou vyhloubených důleček. Poté, co jsme vysázeli naše tenisáky, vzali jsme si polní lopatku a dopracovali jsme tenisáky za startovací čáru. Třetí skončila Týna, na druhém místě Kája a nejúspěšnějším zemědělcem se stal Mates.

Po této soutěži jsme se odebrali zpět na Borůvku a šli jsme spát. Kdo chtěl, mohl ještě zůstat u ohně si povídat.

Ráno jsme vstali do krásného slunečného rána, vyčistili jsme si zuby a šli jsme se nasnídat. Ke snídani se podával perník.

Po snídani jsme došli pro vodu. Pomněnka zůstala u studánky nabírat vodu a ostatní se odebrali si zahrát několik hříček. Nejprve jsme si zahráli rajče, po jednom kole jsme se začali vybíjet. Po vybijce jsme se přesunuli k hraní bláznivé honičky. Pak jsme si od Pomněnky vzali kanystry a vypravili jsme se na Borůvku.

Při cestě s kanystry jsme se zastavili na další etapu. Naše kolegy, kteří již kolonizují na planetách, přepadly opice. My, jako budoucí kolonisté, jsme se měli připravit na boj na blízko a na boj s pokročilými technologiemi, abychom jsme se ubránili. Nejprve jsme hráli boj na blízko, což představovaly liščí oháňky. Během soutěže nás přepadla žízeň. Voda, kterou jsme nesli na Borůvku ze studánky, vedoucí vyhodnotili jako vodu, která vyžaduje převaření. Proto jsme se vydali na Borůvku se napít.

Boj zblízka - boj o šátky - liščí oháňky.

Postrach vyrábí kolík pro nové zábradlí.

Než jsme se šli naobědvat, Bahňák nás poprosil o pár drobností, které bylo zapotřebí udělat na Borůvce. Největší úkol bylo udělat nahoře nad Borůvkou zábradlí, aby se zamezilo projít dolů k Borůvce po svahu. Nahoru vylezli Kvítek, Honza a Pomněnka, kteří nahoře dělali zábradlí. Dole ostatní řezali, nosili dřevo, nebo vyráběli kůly na zábradlí.

Když nám vyhládlo, šli jsme dělat oběd. K obědu jsme si připravovali guláš s těstovinami.

Po obědě jsme nejdříve dodělali naše úkoly z doby před obědem a vyfotili jsme společné foto.

Potom, co jsme se společně vyfotili, jsme se odebrali dohrát liščí oháňky. Při dohrávání jsme zmokli, někteří méně, jiní více. Na třetím místě skončila Kája, na druhém Anna a jako první Mates.

Původně byl v plánu ještě výcvik se střelnými zbraněmi, ale ten musel být zrušen kvůli vlhku, aby se nám nezničilo kulivo. Přesunuli jsme se na výcvik s vespělými zbraněmi. Bylo označeno několik stromů, které jsme měli trefit tenisákem od naučné tabule. Na třetím místě skončila Týna, na druhém Kája a jako první Mates.

Vrátili jsme se na Borůvku a Bartůškovi s Kvítkem se šli balit, protože měli odjezd. Bartůškovi na dovolenou a Kvítek k doktorovi.

Mezitím ostatní hráli uzliádu. Ten, kdo uvázal uzel jako první, dostal bod do bodování výpravy. Kvítek a Bartůškovi se přidali během hry.

Po uzliádě jsme se vydali směrem k vyhlídce. Nad Borůvkou jsme se rozdělili na dvojce. V těchto dvojicích jsme prošli výcvik dronů. První ze soutěží byla na rychlost. Cílem bylo dostat co nejrychleji dron (létající

Zleva jsou: Anička, Klokan, Kája, Johanka, Pomněnka, Terka, Honza, Týna, nad ní Basti a dále Kvítek, Tomáš, Postrach, Bahňák a dole Mates.

talíř) od bodu k bodu. Všechny dvojice soutěžily najednou. Nejrychlejší dvojicí se stali Kvítek a Terka.

Druhá soutěž s drony byla na přesnost. Měli jsme k dispozici dvacet slov, abychom druhého z dvojice odnavigovali k létajícímu talíři a tam ho nechali položit tenisový míček. Na prvním místě se umístily Anna s Johy. V průběhu soutěže Kvítek s Bartůškovými odjeli.

I my, kteří jsme zůstali na výpravě, jsme se vydali na Borůvku, přišel totiž čas večere. K večeri jsme měli tavený sýr a housku, leč z minulého dne zbyly buřty. Dostali jsme tedy možnost dát si buřt, nebo tavený sýr, kdo jak chtěl. A tak nám namísto buřtů dnes zbylo hodně sýrů.

Po večeri následovala předposlední soutěž tohoto dne. Občas při kolonizaci planet zazní naléhavý rozkaz a může se stát, že zrovna pro nás v nevhodnou chvíli. My jsme se do takové situace vžili právě v této soutěži. Situace byla následující: My, jako kadeti, jsme seděli na záchodě, leč přišel rozkaz, abychom se rychle dostavili. Ztvárnění pro soutěž bylo prosté, měli jsme proběhnout trasu s tím, že kalhoty jsme měli mít pod koleny po celou dobu, co jsme probíhali trasu.

Naváděný parták.

Když zapadá sluníčko.

Po této soutěži nastal čas jít se podívat na západ slunce.

Poté, co zapadlo slunce, jsme si zahráli poslední soutěž tohoto dne. Bylo to vyběhání do kopce. Byla to krátká trať, ale zato prudká. Konala se dvě kola, počítal se lepší čas. Třetí skončil Honza, druhá Kája a zvítězil Mates. Po této soutěži jsme si šli sednout k ohni a povídali jsme si, potom jsme šli spát.

Probudili jsme se do dalšího slunného rána. Ke snídani se podávala bábovka. Po snídani jsme si šli zahrát první nedělní soutěž. Na planetě, kterou chceme kolonizovat, se musí udělat biologický výzkum. Ve

verzi naší pozemské soutěže jsme měli do cirká čtyřiceti minut najít co nejvíce rostlin ze seznamu. Aby se neztratili ti, kteří si okolím Borůvky nejsou tak úplně jistí, chodili jsme po dvojicích, leč dvojice se spolu nijak neradily, a ani si nepomáhaly. Na třetím místě se skončila Kája, stříbrnou pozici obsadila Týna a na prvním místě byla Anna.

Po této soutěži jsme se odebrali nahoru nad Borůvku, kde se odehrála další soutěž. Ze Země na planetu, která je kolonizována, se různě vyhodnocují získané informacemi a odesílají se na domovskou planetu, tedy na Zemi. V našem podání bylo vyhodnocování dat o něco jednodušší. Měli jsme nasbírat datadisky v určitém počtu, který určil Basti, buď přímo, nebo řekl příklad, který jsme měli vyřešit, a číslo, které vyšlo, jsme měli nasbírat. Ten, kdo získal tři body, skončil. Bod vždy získal ten, kdo byl v daném kole první. Třetí v této soutěži skončila Anna, na druhém místě byl Mates a na prvním Honza.

Hodnocení sesbíraných rostlin.

Pokračovali jsme dále v cestě. Další hra byla letadla v mlze. Zavázali jsme si tedy oči a čekali, než zazní pískání. Třetí do cíle dorazila Kája, druhá Týna a první Terka.

Na nově kolonizované planetě se nejen zkoumá flóra, ale také fauna. Nejlépe můžete pozorovat zvěř, když stojí u krmelce. Náš další úkol byl prostý, naplnit krmelec. Poslední soutěž probíhala tak, že jsme si rozprostřeli náš šátek na zem a na odstartování jsme začali dávat šišky na něj. Vždy ten, kdo měl nejméně šišek v daném kole, vypadl a zapsalo se mu pořadí. Takto se postupovalo, než zbyli poslední dva. Časový limit se nepravidelně postupně zmenšoval, na začátku plnění krmelců byl třicet sekund, na konci pouze pět. V předposledním kole vypadla Anna, na druhém místě skončila Kája a na prvním Terka.

Honza naplňuje svůj krmelec.

Po této soutěži jsme se vydali na Borůvku udělat si oběd. Podávaly se špagety se špagetkou. Vzhledem k tomu, že Kvítek a Bartůškovi odjeli, přeorganizovaly se týmy. Ropáci vařili spolu, ale ostatní dva týmy se přeorganizovaly. Terka se přidala k Medvědům, a tudíž třetí tým zanikl.

Po obědě ten, kdo chtěl jít do vody, se převlékl do plavek a vydali jsme se k jezeru. Do vody šla všechna děvčata. Odebrali jsme se k jezeru. Ti, kdo měli plavky, šli do vody s Bastim. Ti, kdo neměli plavky, si alespoň smočili nohy v jezeře. Mezitím, co jsme si smáčeli nohy, ostatní přeplavali jezero.

Koupání v jezeře.

Když přeplavali znovu na náš břeh, byl čas vydat se zpět na Borůvku. Po cestě jsme se ještě zastavili u cedule místní naučné stezky. Naším úkolem bylo si ji přečíst, protože v pondělí nám bylo slíbeno Bahňákem, že dá do otázek z nástěnky nějaké věci právě z této naučné cedule.

Nyní přišel čas si zabalit, uklidit Borůvku a vydat se domů. Nejlepším účastníkem výpravy se stal Kvítek díky tomu, co zde nasbíral, a díky průměru, který získával u dalších soutěží, když jel k doktorovi.

Honza

Bodování Pavoučků

ČERVEN

Červen přinesl Pavoučkům čtyři schůzky a hlavně závěrečnou vícedenní výpravu na Borůvku. Všech zmíněných akcí se za celé období zúčastnili Artuš, Filip, Jára, Ondra, Viky a Vojdan. Na poslední schůzce jsme již podruhé losovali Loterii Pavoučků, což jsou losy, které může získat pouze ten, kdo v daném měsíci přijde na všechny naše akce.

Červnové bodování vyhrál zaslouženě Ondra, který byl na všech akcích celého měsíce. Vojdan ani Jára nebyli na všech akcích, ale dokázali nasbírat tolik bodů, že obsadili druhou a třetí příčku.

S nevelkou ztrátou za vítěznou trojicí skončili Artuš a Petr, za nimiž následovala dvojice Viky a Tea, které pak měly mírný náskok před Filipem a Sofií.

Červen 2023

1. Ondra	308	10. Domča	233
2. Vojdan	297	11. Fanda	225
3. Jára	292	12. Mač	219
4. Artuš	288	13. Hugo	208
5. Petr	283	14. Rošťa	142
6. Viky	269	15. Maf	128
7. Tea	263	16. Dorka	127
8. Filip	243	17. Matěj	91
9. Sofie	240	18. Dan	85

Zmíněných devět Pavoučků je uvedeno v prvním sloupku na předešlé stránce zveřejněné tabulky, stejně jako ostatní, takže se s jejich výsledky můžete snadno seznámit.

TÁBOR 2023

Minulého letního tábora se zúčastnilo dvanáct z osmnácti Pavoučků, takže přesně dvě třetiny ze všech členů. Tento počet na konečných čtrnáct doplnil syn naší současné kuchařky a vnučka naší bývalé kuchařky.

Tábor 2023

1. Petr	685	8. Vojdán	558
2. Jára	673	9. Filip	542
3. Ondra	624	10. Domča	520
4. Mač	605	11. Kryštof	520
5. Artuš	590	12. Viky	515
6. Fanda	565	13. Tea	506
7. Sofie	560	14. Kristýna	505

Ani zde se nebudu nijak rozepisovat o výsledcích jednotlivých Pavoučků, neboť jejich výsledky jsou přehledně uvedeny tabulce zde vlevo.

Nicméně chci poukázat alespoň na vítěze táborového bodování, na Petra, který si při nepříliš výrazném výsledku Artuše a zejména pak Vojdána, vybojoval prvenství i v celoročím. O tom ale více v hodnocení celého období.

CELOROK 2022 – 2023

V uplynulém oddílovém roce jsme měli možnost se sejít na čtyřiceti schůzkách, na deseti výpravách, z toho na třech vícedenních a dvou společných se Lvíčaty. Nejvíce akcí se zúčastnila Viky, která chyběla pouze na dvou schůzkách a na stejném počtu výprav.

Po necelém půlroce opustili Pavoučky Jonatán a Martin, které záhy nahradily Johanka a Julča. Bohužel ani ty dlouho nevydržely. A tak máme za celý rok vlastně pouze čtyři nováčky, a sice Mafa, Filipa, Járu a Dana, u kterého není jisté, zda bude pokračovat. To ale poznáme hned za pár dní.

V bodování jako takovém se na posledních šesti místech objevili ti, kteří s námi nejeli na tábor. To jen pro ilustraci, jak je důležité účastnit se všech akcí včetně letního táboření.

Osmnáctou příčku obsadil Mač, který se mnohdy odmítá účastnit našeho programu, jako tomu bylo kupříkladu na červnové výpravě, kde přišel o hodně bodů. Možná i o těch devadesát čtyři, které ho dělí od předposledního Matěje. Přitom k nám Mač chodí velice rád, což dává často nejevo.

Matěj v uplynulém oddílovém roce vynechal poměrně dost akcí, deset schůzek ze čtyřiceti a pět výprav z deseti. Je tudíž jasné, že v bodování nemohl dosáhnout nijak velkého úspěchu. Za nepřítomnost se body nedávají, i když v pěti případech byl omluven v důsledku nemoci. Když se ale všechno sečetlo, vyšlo z toho Matějovi sedmnácté místo.

Dan přišel do Pavoučků až v březnu a do začátku dostal průměr bodů všech tehdejších členů. Bohužel z dvaceti jedné akce, kterých se mohl zúčastnit, navštívil pouhých deset, takže není divu, že v konečném celkovém umístění skončil až šestnáctý. Na druhou stranu musíme podotknout, že to byl jeden z nejmladších Pavoučků.

Dorka bohužel chyběla na šesti z deseti výprav, které jsme v minulém oddílovém roce pořádali, a to je z pohledu bodování hodně. Vždyť na takové výpravě se dá poměrně snadno dosáhnout až na zisk sta bodů, což pro Dorku není nic těžkého. Škoda. Tak se stalo, že v konečném účtování Dorka skončila patnáctá z osmnácti.

Rost'a jako jeden z nejmladších Pavoučků zatím v bodování jednotlivců nezískává mnoho bodů, protože ti starší ho zejména v silových disciplínách překonávají. Pro minulý oddílový rok v bodování dosáhl na čtrnáctou příčku, což pro tohoto mladíka není až tak špatné umístění. V dalších letech to jistě bude lepší a stále lepší.

Hugo se v uplynulém oddílovém roce dlouho pohyboval v celoročním bodování jednotlivců zhruba v polovině pomyslného startovního pole. Ve třech měsících dosáhl stoprocentní účasti, což je

základ pro získání bodů, ale bohužel s námi nejel na letní tábor, čímž přišel o hodně bodů a dostali se před něj Mač, Viky, Filip i mladíček Domča, kteří ho odsunuli až na celkové třinácté místo. Tam spadl z devátého, které držel ještě na konci června. Nyní tento hoch, který k nám chodil již od první třídy, přechází do Lvícat a my mu popřejeme hodně štěstí mezi těmi velkými.

Domča jako druhák neskončil při svém prvním působení v Pavoučcích nejhůře. Sice ho na poslední chvíli, tedy na táboře, předběhl Filip, ale on zase přeskočil Huga, který se tábora neúčastnil. Kde hledat důvody tohoto úspěšného umístění? V docházce! Domča byl pouze jedinkrát omluvaný, to bylo z první schůzky oddílového roku, pak chyběl pouze, byl-li nemocný. Z deseti měsíců školního roku byl na všech našich akcích za ten který měsíc šestkrát. Co jsem ještě nevedl? Že skončil na velice lichotivém dvanáctém místě.

Filipa přivedla do Pavoučků na začátku října Tea a on, ač již páták, v bodování nijak nezářil. Není divu, neznal, co a jak, a hlavně vynechal tři výpravy, což mohlo znamenat až tři stovky bodů ztráty. Když se to přičte k tomu, co získal, mohl být v první šestici. Teď Filip přechází do Lvícat, tak mu popřejeme hodně úspěchů mezi staršími kamarády.

Viky bodovala již v předešlém oddílovém roce, když tehdy skončila sedmá, ale to bylo v Pavoučcích jen čtrnáct členů. V uplynulém oddílovém roce skončila na desáté příčce, ale ve větší konkurenci. Velká škoda, že první a pak i poslední výpravu vynechala ze soukromých důvodů, takže přišla možná až o dvě stovky bodů, které by ji katapultovaly na šesté místo.

Tea si na poslední chvíli, tedy na táboře, pohoršila, když spadla ze sedmého na deváté místo. Kde hledat příčinu, že právě na táboře ztratila, těžko říct. Jisté je, že i ono deváté místo, na kterém nakonec skončila, je pěkné. Vždyť je v první polovině všech hodnocených Pavoučků.

Mač je dozajista snaživý hoch, ale někdy se mu prostě nedaří tak, jak by sám chtěl, nicméně v právě hodnoceném oddílovém roce dosáhl v bodování jednotlivců na skvělou osmou příčku, když ještě před táborem byl až jedenáctý. Čtvrté místo na táboře jej pak vyneslo do první poloviny všech hodnocených, kam určitě patří.

Fanda za celý uplynulý oddílový rok chyběl pouze na devíti akcích, z toho na osmi kvůli nemoci. To mu také dopomohlo k velice pěknému sedmému místu za hodnocené období, což je o čtyři příčky výš, než skončil rok před tím, a to ještě ve značně početnější konkurenci. V tabulce pak najdeme i údaj, že na to krásné sedmé místo postoupil až na poslední chvíli, tedy na táboře.

Sofie opět prokázala, že v Pavoučcích v bodování jednotlivců patří ke špičce. Někdo může namítnout, že tentokrát skončila až šestá a rok před tím byla čtvrtá. Jenže před rokem nás bylo čtrnáct, letos to bylo o čtyři Pavoučky více. Rozhodně se těším na právě zahájený oddílový rok, ve kterém Sofie bude patřit k nejstarším, a tudíž je předpoklad, že její výsledky v bodování budou excelentní.

Jára přišel do Pavoučků v polovině března, dostal do začátku průměr bodů všech členů, a od toho okamžiku přičítal to, co sám vybojoval. A nebylo toho málo. Nakonec o tom svědčí i skutečnost, že za tu krátkou dobu dokázal postoupit až na konečné páté místo v osmnáctičlenném startovním poli. Nyní Jára přechází ke Lvícatům, kde bude jedním z nejmladších, ale já plně věřím, že se mezi staršími kamarády neztratí.

Ondra patří v Pavoučcích mezi bojovníky. V uplynulém oddílovém roce byl v bodování jednotlivců jedním z nejstarších členů, čehož možná ne zcela plně využil, ale v konkurenci sedmnácti kamarádů vybojoval krásné čtvrté místo, takže si oproti předešlému období polepšil o jednu příčku. Podle věku by měl již přejít ke Lvícatům, ale vzhledem k jeho velkému kamarádství s Petrem byl vedením oddílu ponechán na jeden další rok v Pavoučcích, kde dostane další šanci v bodování patřit mezi nejlepší.

A jsme u medailových pozic. Dlouhou dobu se o první příčku přetahovali Artuš s Vojdanem, ale všechno dopadlo podle přísloví: Když se dva perou, třetí se směje.

Vojdan, který měl ještě v červnu na první pozici sice nepatrný, ale přeci jen náskok před tehdy druhým Artušem, v samotném závěru oddílového roku, tedy na táboře, skončil až osmý, a v celkovém pořadí za celý rok neuspěl. Nakonec na něj zbyla opět, jako před rokem, třetí příčka, prakticky s minimálním bodovým rozdílem za druhým Artušem a vítězným Petrem. Vojdan musí již přestoupit ke Lvícatům, kde může svoje zkušenosti z bojů o nejvyšší pozice zúročit, i když to hned nebude boj o příčky nejvyšší.

Artuš v bodování jednotlivců v uplynulém oddílovém roce dlouho vedl, až ho v květnu předběhl jeho velký kamarád Vojdan, který ho odsunul na druhou příčku. Artuš se sice v závěru před Vojdana opět dostal, ale oba tyto bojovníky z třetího místa přeskočil Petr, a tak Artuš skončil na trochu smolném druhém místě.

Petr zahájil bodování v minulém oddílovém roce velice slibně, ale hned nato přišlo zaváhání, pokles v tabulce a následné postupné prokousávání se z osmého místa příčku po příčce výš a výš až na třetí, na kterou se dostal v lednu, tehdy ale s velkou ztrátou na dvojici Artuš – Vojdan. Nicméně v červnu ztrácel Petr již „jen“ osmdesát bodů na druhého Artuše a devadesát osm na vedoucího Vojdana. Zdálo se to nemožné, ale na táboře Petr zvítězil před pátým Artušem o tolik bodů, že se v celkovém a konečném pořadí i před tohoto borce dostal, sice o pouhých patnáct bodů, ale i to se počítá. Petr se stal vítězem bodování Pavoučků pro oddílový rok 2022 - 2023.

Celoroční 2022 – 2023

1. Petr	(3)	3356	
2. Artuš	(2)	3341	-15
3. Vojdan	(1)	3327	-14
4. Ondra	(4)	3210	-117
5. Jára	(5)	3182	-28
6. Sofie	(6)	3013	-169
7. Fanda	(8)	2960	-53
8. Mač	(11)	2940	-20
9. Tea	(7)	2910	-30
10. Viky	(10)	2856	-54
11. Filip	(13)	2752	-104
12. Domča	(12)	2736	-16
13. Hugo	(9)	2384	-352
14. Rost'a	(14)	2134	-250
15. Dorka	(15)	2071	-63
16. Dan	(16)	2039	-32
17. Matěj	(17)	1749	-290
18. Maf	(18)	1655	-94

Uvedeni pod čarou nebyli na táboře.

Bodování Lvícat

ČERVEN 2023

Lvícata měla v červnu příležitost zúčastnit se čtyř schůzek a jedné vícedenní výpravy. Na všech pěti akcích byli Kája, Honza a Kvítek. Ostatní minimálně jednou chyběli, Áňa bohužel třikrát, z toho jednou na výpravě.

Červnové bodování ovládla Anička s docela slušným náskokem před druhou Kájou, která pak měla náskok pouhých dvou bodů na třetího Kvítka.

S desetibodovou ztrátou skončila na čtvrtém místě Týna, za kterou následovali Honza, Mates, Kryštof, Terka, Postrach, Johanka, Tomáš, Ryba a poslední skončila Áňa.

Červen 2023			
1. Anička	292	8. Terka	218
2. Kája	271	9. Postrach	163
3. Kvítek	269	10. Johanka	162
4. Týna	259	11. Tomáš	157
5. Honza	253	12. Ryba	133
6. Mates	238	13. Áňa	89
7. Kryštof	221		

TÁBOR 2023

Našeho tábora se zúčastnilo jedenáct ze třinácti Lvícat, takže chyběli pouze Áňa a Kryštof. Do počtu čtrnácti nás doplnili tři kamarádi: dva, kteří s námi jezdí již řadu let, tedy Kermit a Karolína, která ještě loni byla v Pavoučcích, a Aničky kamarádka Róza.

Těchto čtrnáct kamarádů bojovalo nejen spolu s Pavoučky ve velké hře, ale také mezi sebou v bodování jednotlivců, kde s přehledem zvítězil Kvítek, pro kterého to byl poslední tábor coby

řadového člena. Terka znovu prokázala, že s ní budeme muset v bodování i do budoucna počítat ve vyšších patrech, když na táboře skončila druhá a nechala za sebou i favorizovanou Káju, které tak určila třetí místo.

S jistou ztrátou na čtvrté příčce skončila Anička, za kterou se seřadili Mates, letos také končící, Tomáš a Ryba, další kdo ze Lvíčat odchází stejně jako ze základní školy.

Ve druhé polovině tabulky pak najdeme Honzu, Kermita, Johanku, Karolínu, Rózu, Týnu a Postracha.

Tábor 2023

1. Kvítek	560	8. Honza	484
2. Terka	529	9. Kermit	441
3. Kája	510	10. Johanka	420
4. Anička	488	11. Karolína	417
5. Mates	475	12. Róza	407
6. Tomáš	470	13. Týna	382
7. Ryba	469	14. Postrach	355

CELOROK 2022 – 2023

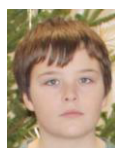
V září minulého oddílového roku přešla od Pavoučků do Lvíčat Áňa, která tak doplnila po odchodu Bonbóna, Kulika a Klokana počet v této družině na třináct, který se pak nezměnil po celý rok.

Spočteme-li všechny akce, které byly pro Lvíčata v minulém období určeny, dojdeme k číslu padesát, z toho bylo třicet osm schůzek, deset výprav, letní tábor a v květnu jedna brigáda na Borůvce.

V bodování minulého oddílového roku zcela poslední skončila Áňa, která byla na jediné z deseti výprav. Tady přišla o hodně bodů, které by ji vynesly o nějakou tu příčku výš. Doufejme, že Áňa u Lvíčat vydrží, a když se k ní teď připojí mladší sestra Dorka, která přichází také od Pavoučků, bude lépe.

Postrach po celý rok končil v jednotlivých měsících na spodních příčkách tabulek, ale měl i světlé chvíle, kupříkladu v listopadu, květnu a červnu skončil devátý, v březnu dokonce osmý. Co je jisté je to, že ho činnost našeho oddílu velice baví, a to bodování, to je podružné. Nakonec nyní bude zase o rok starší a naděje na lepší umístění tu tedy je. Škoda, že na táboře nenabíral o dvacet jedna bodů více, to by totiž přeskočil z dvanáctého místa jedenáctého Kryštofa.

To, že Kryštof nešel se Lvíčaty na letní tábor, to pro něj znamenalo pouze sestup o jednu příčku níž, takže skončil jedenáctý, ale neprožil to, co ostatní jeho kamarádi z oddílu. Věřme, že následující oddílový rok bude pro Kryštofa úspěšnější, i když to vše záleží hlavně na něm, na jeho aktivitě, na tom, být pokud možno u všeho, co se u Lvíčat děje.

Ryba, ačkoli byl u Lvíčat poslední rok jako řadový člen a měl poslední příležitost zazářit, tomu mnoho aktivity nevěnoval. Kupříkladu v únoru a březnu byl z devíti akcí pouze na třech. Zkrátka to u nás nějak doklepal a odchází jako desátý v pořadí za celý rok, když na táboře přeskočil Kryštofa, který tam nebyl.

Tomáš si oproti předešlému roku v konečném pořadí bodování jednotlivců polepšil o jedno místo, když v oddílovém roce, který zde hodnotíme, skončil devátý a ne o mnoho bodů za osmou Týnou. Teď jde Tomáš do sedmé třídy a to už mnohé naznačuje, že i v bodování může patřit minimálně do první poloviny všech hodnocených. Uvidíme.

Týna dokázala v průběhu oddílového roku vybojovat v měsíčním hodnocení hned třikrát šestou příčku, ale vzápětí skončit až jedenáctá. Celkově ale nedopadla nijak zle a její osmá příčka není špatným umístěním. Teď bude zase o rok starší, o rok zkušenější a i její výsledky v bodování mohou být lepší.

Mates v průběhu roku od Lvíčat odešel, to když se připravoval na přijímací zkoušky na školu. Jakmile byl přijat, vrátil se zpět a pokračoval v činnosti. Však to byl jeho poslední rok, kdy mohl do Lvíčat chodit jako řadový člen, čehož chtěl ještě využít. V bodování za celý rok skončil Mates sedmý, když na táboře dokázal na poslední chvíli předběhnout Týnu.

Johanka byla v uplynulém oddílovém roce poměrně aktivní a v jednotlivých měsících vybojovala i medailové pozice, jednu druhou a jednu třetí. Na druhou stranu v červnu skončila až desátá, stejně jako na táboře, ale díky mnoha okolnostem si udržela krásné šesté místo, což je o tři příčky lepší umístění než rok před tím.

Kvítek je poslední z trojice, která minulý oddílový rok působila ve Lvíčatech naposledy jako řadový člen. V bodování pak nezářil, ale ani, až na jednu výjimku, nekončil mezi posledními. Když se to vše sečetlo, vyšlo mu na rozloučenou páté místo, což je o příčku lepší umístění nežli rok předešlý. S oddílem se Kvítek ale neloučí a chce pokračovat jako instruktor u Pavoučků. Popřejme mu tedy hodně zdaru s našimi mladšími kamarády.

Terka v tomto oddílovém roce překvapila svojí aktivitou. Hned v září bodování jednotlivců vyhrála, v listopadu a v lednu byla třetí a v dubnu druhá. V prosinci si trochu pohoršila, když byla až desátá, ale na konci celého roku skončila na pěkném čtvrtém místě, i když pravda s více než stobodovou ztrátou za třetím Honzou.

Honza také dokázal v minulém oddílovém roce v měsíčním hodnocení jednotlivců zvítězit, jednou byl druhý a dvakrát třetí. Nejslabší chvílku si vybral v prosinci, kdy skončil devátý. Ale naše bodování je celoroční a tady v součtu všech deseti měsíců a tábora to Honzovi vydalo na bronzový stupínek.

Honzova sestra Anička se svým bratrem stále soutěží o to, kdo bude nakonec lepší. Dlužno dodat, že Anička má přeci jen navrch, ačkoli je o dva roky mladší. To nakonec dokázala i další rok, kdy brášku opět nechala jednu příčku za sebou, když tentokrát vybojovala úžasné druhé místo.

Kája to vzala téměř stylem start - cíl, když pouze v září skončila o jediný bod za Terkou, pak již kralovala v celkovém průběžném pořadí pouze ona. Tím netvrdím, že Kája vítězila ve všech jednotlivých měsících, to byla dvakrát dokonce čtvrtá, jinak ale vždy na medailových místech. V celoroční máme tedy novou královnu, která za sebou nechala i všechny kluky, ačkoli byli starší. Blahopřejeme.

Celoroční 2022 – 2023

1. Kája	3455	(1)	
2. Anička	3178	(2)	-277
3. Honza	3128	(3)	-50
4. Terka	3021	(4)	-107
5. Kvítek	2991	(5)	-30
6. Johanka	2688	(6)	-303
7. Mates	2589	(8)	-99
8. Týna	2543	(7)	-46
9. Tomáš	2463	(9)	-80
10. Ryba	2195	(11)	-268
11. Kryštof	1949	(10)	-246
12. Postrach	1928	(12)	-21
13. Áňa	1334	(13)	-594

Letos budeme opět řešit detektivky

Po roční přestávce se opět vrací kreslené detektivní příběhy inspektora Čmuchala, které nám před spoustou let dodal kamarád Kuba Vrtík - Grizzly. Děkujeme.

Tyto příběhy mají takzvaně otevřený konec. Zpravidla inspektor určí pachatele, ale neprozradí, podle čeho to poznal. No a to bude vždy vaším úkolem. Čtete však pozorně pokaždé zadání, ať zbytečně nechybujete.

Své odpovědi budete vhadzovat v klubovně vždy do krabičky k tomu určené. I tady si dávejte velký pozor. Lístečky s červenými čarami a červeným textem jsou určeny pro odpovědi Lvíčat, Pavoučkům patří modré!

A je tu první případ inspektora Čmuchala v tomto oddílovém roce. Po městě jezdí falešný taxikář. Lze ho poznat? Inspektor objevil cosi, co podvodníka prozradilo. Napište na lísteček číslo případu, tedy i časopisu, ve kterém vyšel, a podle čeho inspektor falešného taxikáře poznal.

Své odpovědi vhadzujte do zmíněné krabičky, Lvíčata nejpozději v pondělí 25. září 2023, Pavoučci nejpozději následující den, tedy v úterý 26. září téhož roku.

Schůzky, výpravy a další akce:

ZÁŘÍ 2023

Pondělí 4. září 2023 – 1411. schůzka Lvíčat

Úterý 5. září 2023 – 887. schůzka Pavoučků

Pondělí 11. září 2023 – 1412. schůzka Lvíčat

Úterý 12. září 2023 – 888. schůzka Pavoučků

Pondělí 18. září 2023 – 1413. schůzka Lvíčat

Úterý 19. září 2023 – 889. schůzka Pavoučků

Sobota 23. a neděle 24. září 2023 – 433. výprava Lvíčat a 190. výprava Pavoučků – Záplavy a boulder

Pondělí 25. září 2023 – 1414. schůzka Lvíčat

Úterý 26. září 2023 – 890. schůzka Pavoučků

ŘÍJEN 2023

Pondělí 2. října 2023 – 1415. schůzka Lvíčat

Úterý 3. října 2023 – 891. schůzka Pavoučků

Sobota 7. října 2023 – 434. výprava Lvíčat – lezení

Pondělí 9. října 2023 – 1416. schůzka Lvíčat

Úterý 10. října 2023 – 892. schůzka Pavoučků

Pondělí 16. října 2023 – 1417. schůzka Lvíčat

Úterý 17. října 2023 – 893. schůzka Pavoučků

Pondělí 23. října 2023 – 1418. schůzka Lvíčat

Úterý 24. října 2023 – 894. schůzka Pavoučků

Čtvrtek 26. až neděle 29. října 2023 – Čtvrtletní výprava – 435. výprava Lvíčat

Čtvrtek 26. až neděle 29. října 2023 – Čtvrtletní výprava – 191. výprava Pavoučků

Pondělí 30. října 2023 – 1419. schůzka Lvíčat

Úterý 31. října 2023 – 895. schůzka Pavoučků

DŮLEŽITÉ AKCE V LISTOPADU 2023

Sobota 11. listopadu 2023 – 192. výprava Pavoučků

Sobota 25. listopadu 2023 – 436. výprava Lvíčat

TÁBOR 2024

Pondělí 1. až čtvrtek 18. července 2024

Změny termínů všech akcí jsou vyhrazeny!

**Děkujeme sponzorům,
kterými jsou:**

STATUTÁRNÍ MĚSTO KLADNO
podporuje činnost oddílu Lvíčata

A TAKÉ

